

hier rose-rood en, wat belangrijk is, de hoedhuid is kleverig.

De zwammen uit Oud-Amelisweert hadden een duidelijk droge, zelfs iets viltige hoed. Het vlees verkleurde bij beschadiging zalmkleurig, terwijl er weinig of geen melk was. Bij determinatie kwam ik toen uit op de groep L. fuliginosus. De auteurs waren dus van mening, dat er verschillende soorten zijn, die zo nauw met elkaar verwant zijn, dat men ze eventueel als vormen van een grote verzamelsoort zou kunnen beschouwen.

Nu had ik toendertijd op grond van de overeenkomst van de afbeelding der spore van L. pterosporus Rom. deze naam óók aan de exemplaren uit Amelisweert gegeven. Dit zou betekend hebben, dat het toen de eerste maal geweest zou zijn, dat deze soort voor Nederland werd gesignaleerd. Ik was er echter allesbehalve van overtuigd, want er waren verschillende kenmerken, die niet geheel klopten. Zo moesten de lamellen van L. pterosporus opmerkelijk dun zijn en dicht opeen staan. Dit nu was absoluut niet het geval. Ze waren dik en star en stonden ver uit elkaar, zeker niet dichter opeen dan ik in de mij ter beschikking staande afbeeldingen van L. fuliginosus kon ontdekken (Maublanc, Les Champ, de Fr. II, pl. 119; Michael & Schulz, Führ.f. Pilzfr. pl. 216 en Lange, Fl. Ag. Dan. Tab. 174) De kleur der plaatjes was okerkleurig, hetgeen voor L. pterosporus kon pleiten, maar aangezien L. fuliginosus op den duur ook donkerder lamellen krijgt, was dit kenmerk van minder waarde. Bij L. pterosporus moesten de lamellen ook nog aflopen; dit was niet zo bij de onderzochte exemplaren uit Oud-Amelisweert. Verder vormden de kammen van L. pterosporus geen alveolen, noch een netwerk, terwijl dit bij de sporen van de grote onbekende wel zo was.

Er waren dus in de kenmerken van lamellen en sporen belangrijke afwijkingen met L. pterosporus. De niet aflopende, wijd uiteenstaande plaatjes klopten goed met L. fuliginosus Fr. sensu Kühner et Rom., maar toch kon ik de soort daar niet onderbrengen, omdat de sporen van die soort juist een laag netwerk hebben en in het geheel geen kammen. Er was dus ergens iets niet in orde en ik wil dit nu verder met U bekijken om te trachten toch nog een oplossing, zo deze dan al bestaat, te vinden.

We keren daartoe terug tot onze determineertabel in de Flore en zien daar, dat we, wanneer we niet L. pterosporus en L. fuliginosus mogen kiezen, nog de keuze hebben van L. picinus. Het verkleuren van het vlees zou hier slechts langzaam gaan en de kleur zou nooit helder rose („rose dentifrice") worden zoals bij de twee eerstgenomende,

maar rose-oranje of rossig. Inderdaad waren de twee exemplaren, die ik had, wat traag in het verkleuren en het vlees was inderdaad niet mooi rose, maar vuil bruinachtig rose geworden. Ik had dit inderdijdt toegeschreven aan de enigszins droge toestand, waarin ik de exemplaren aantrof. De sporengrootte moest $8-10 \times 7.2-8.7 \mu$ zijn en er moesten hoge kammen op voorkomen, die in tegenstelling met die van L. pterosporus, maar in overeenstemming met die van onze exemplaren, netvormig verbonden moesten zijn. Dit laatste klopte dus prachtig, maar helaas gaf de sporengrootte weer nieuwe bedenkingen. De maten van 7 sporen van de soort uit Oud Amelisweert (gemeten zonder de 2 μ hoge kammen) waren $6.4-7.7 \times 6.4-7.2 \mu$. Waren de sporen van L. picinus eveneens zonder de kammen gemeten en dit is hoogstwaarschijnlijk het geval, dan waren ze dus groter dan die van onze melkzwam. Verder was er dan nog het bezwaar, dat de hoed diep donkerbruin moest zijn en dat ook de steel deze bruinigrijze tint moest hebben. In de opmerkingen op pag. 484 lezen we, dat er twee rassen van L. picinus te onderscheiden zijn, n.l. een van de loofbossen in de vlakte (= speciosus Lange) en een uit de naaldbossen in de bergen (= picinus Fr.). Romagnesi constateerde, dat de loofbosvorm lichter was dan de naaldhoutvorm. Vergelijken we de afbeelding van L. speciosus in de Flora Ag. Danica van Lange, dan is de hoed daar toch nog veel donkerder dan die van onze exemplaren. Bovendien verschilt de donkere steel van speciosus van de vuilwitte steel van die van onze melkzwam. Het is dus ook hier weer dat we vastlopen. We zoeken echter verder.

(Wordt vervolgd)

Baarn, Beukenlaan 8

Dr. G.A. de Vries

BOEK - VERLOTING

Mevr. L.J. Verver te Den Haag stelde ter beschikking van een belangstellende:

E. Gramberg, Pilze der Heimat, 2 delen, 133 grotendeels gekleurde platen, 210 pagina's, 3e druk, 1921.

Gegadigden kunnen zich voor 25 Juni a.s. bij de redacteur aanmelden. Het lot zal beslissen. De gelukkige krijgt het boek tegen porto-vergoeding toegezonden.